

płaskie, oszczędne, purystyczne aż do przesady podziały można określić jako bardzo rygorystyczny *framwerk*. Uwagę w rzucie kościoła (il. 1) zwraca konsekwentne dążenie do centralizacji przestrzeni (zrównoważenie przestrzeni prezbiterium i chóru, wież i aneksów przy prezbiterium). Warto odnotować także zastosowanie przez architekta sklepienia typu „kapa czeska”. Na terenach metropolii lwowskiej powstaje we wspomnianym okresie wiele zbliżonych świątyń parafialnych, o skromnych podziałach ramowych, łączonych z wertykalnymi proporcjami, takich jak np. kościoły w Hussakowie (przebudowa w l. 1777—80)²⁰, Miżyńcu (ok. r. 1765) czy Malechowie. Ta ostatnia budowla to archiwalnie potwierdzone dzieło Piotra Polejowskiego (r. 1778)²¹. W tym kontekście ważna jest informacja zawarta w aktach „fabryki” kościoła katedralnego we Lwowie z r. 1766, o wyjeździe tego architekta do Kąkolnik²²; być może więc z jego nazwiskiem należałoby łączyć prace przy świątyni w Kąkolnikach²³.

Dekoracja malarska

Iluzjonistyczne freski uzupełniają podziały architektoniczne ścian wnętrza — w pasie fryzu znajdują się malowane tryglify oraz płyciny z insygniami biskupimi i ornamentem *rocaille*. Analogiczne płyciny namalowano w podłęczach arkady tęczowej, nisz ołtarzowych, na gurtach sklepiennych i w rozglifieniach okien. Na sklepieniu prezbiterium zachowana jest *quadratura* przedstawiająca kopułę w skrócie ukośnym, pod którą rozgrywa się scena *Hołdu Trzech Króli* (il. 4). Na ścianach prezbiterium, powyżej wejść do skarbcza i zakrystii, umieszczono w malowanych ramach sceny: od południa — *Wskrzeszenie Łazarza*, od północy — *Wieczerną w Emaus*. Na obu ścianach, powyżej belkowania, po bokach okien znajdują się przedstawienia starotestamentowych *Sybilli*. Na sklepieniu nawy malowidła uległy w większości zniszczeniu, poza fragmentem sceny *Znalezienie Krzyża Świętego* w przęśle zachodnim. Na granicy przęsła nawy umieszczono przedstawienia *Ucieczki do Egiptu* (od pn.) i *Hołdu pasterzy* (od pd.).

Powyżej nisz ołtarzowych, po bokach łuków, ukazano postacie *Doktorów Kościoła*. Na zachodniej ścianie — po bokach łuku arkady tęczowej — znajdują się postaci aniołów, adorujące klęczącą postać kobiecą, trzymającą chustę św. Weroniki. Na ścianie tarczowej wschodniej, po bokach łuku, umieszczono fragmenty niezidentyfikowanych scen, a powyżej — scenę *Śmierci Mojżesza*. Pod chórem muzycznym, po obu stronach wejścia, przedstawiono *ŚŚ. Pustelników* oraz *Chrystusa z dziećmi*. Balustrada chóru muzycznego ozdobiona jest płycinami z inskrypcjami: ANNO 1732. ERECTA ANNO DNI. 1782. CONSECRATA ANNO 1870. RENOVATA. Powyżej chóru muzycznego, na ścianie wschodniej, po obu stronach okna namalowano wizerunki *Dawida* i *Św. Cecylii*. Na ścianie bocznej znajduje się przedstawienie — na iluzjonis-